

התובעים:

1. רינה אריאל, ת.ז. [REDACTED]
 2. עמיחי אריאל, ת.ז. [REDACTED]
- התובעים 1-2 הינם יורשי המנוחה הלל יפה אריאל ז"ל.
3. [REDACTED] אל, ת.ז. [REDACTED] (קטינה)
 4. [REDACTED] ת.ז. [REDACTED] (קטינה)
- התובעות 3 ו-4 באמצעות הוריהם ואפוטרופסיהם הטבעיים, התובעים 1-2.
5. עזבון המנוחה הלל יפה אריאל ז"ל, ת.ז. [REDACTED]

כל התובעים מן הכתובת: יקב אריאל ביהודה, קרית ארבע

ע"י ב"כ עוה"ד ניצנה דרשן-לייטנר,
ו/או אברהם משה סגל, ו/או אברהם גז
מרח' התע"ש 10, רמת גן
טל: 03-751-4175, פקס: 03-751-4174

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. הרשות הפלסטינית (הרש"פ)
2. הארגון לשחרור פלסטין (אש"ף)

ע"י ב"כ עוה"ד יוסף ארנון ואח'
רח' שלומציון המלכה 18, ירושלים 94146
טל': 02-5945000 פקס: 02-6250777

מהות התביעה: נזקי גוף ופיצויים עונשיים
סכום התביעה: 100,000,000 ₪

כתב תביעה

א. הצדדים

1. התובעים 1 ו-2 הינם הוריה של הנערה הלל יפה אריאל ז"ל שנרצחה במיטתה, בביתה שבקרית ארבע, ביום 30.6.2016.
2. התובעות 3-4 הינן אחיותיה של הלל יפה אריאל ז"ל.
3. התובע 5 הוא עזבונה של הנערה הלל יפה אריאל ז"ל.

4. **הנתבעת 1**, הרשות הפלסטינית, הינה והייתה בזמנים הרלבנטיים לכתב התביעה, אחראית על שלום הציבור ובטחונו בשטחים נרחבים באזור יהודה ושומרון. הרשות הפלסטינית נוסדה על בסיסם של הסכמים בין אש"ף לבין ישראל, והנהגתה חופפת במידה רבה להנהגת אש"ף, מבחינה פרסונלית ואידיאולוגית, ומבחינות נוספות. מתוך השטחים שבאחריותה יצא המחבל האכזרי שרצח את הלל יפה אריאל ז"ל, **מוחמד טראירה**, והיא משלמת משכורת חודשית גבוהה לבני משפחתו של המחבל, כעידוד למעשה הרצח של הלל ז"ל. לא זו אף זו, אלא שבימים הסמוכים לאחר הרצח הגיע מושל חברון מטעם הנתבעת 1, **כאמל חמיד**, לנחם את משפחת הרוצח בסוכת האבלים לזכרו, והנתבעת 1 אף הוציאה הודעת אבל על מותו של הרוצח.

5. **הנתבע 2**, הארגון לשחרור פלסטין (להלן: "אש"ף"), הינו ארגון גג המאגד תנועות לאומיות פלסטיניות, שהגדולה שבהן היא פת"ח. מאז הקמתו ב-1964 ועד היום, בהיותו הארגון הדומיננטי ביותר בהנהגת הרשות הפלסטינית, ולמעשה הארגון שעל בסיסו נוסדה הרשות הפלסטינית, מטרתו הינן ייצוג פוליטי של העם הפלסטיני, ומאבק מזוין במדינת ישראל עד לחיסולה, בין השאר באמצעות ביצוע פיגועים באזרחי ישראל וביהודים בכלל. מעת לעת, משכורותיהם של המחבלים ומשפחותיהם, מגיעות מקופתו של הנתבע 2, זאת על מנת שהנתבעת 1 תהא חסינה בפני הביקורת הבינלאומית בגין תשלום כספי דמים אלו.

ב. רקע עובדתי

6. הנתבעים, או מי מהם, מעבירים מדי חודש בחודשו גמול כספי למחבלים שביצעו פיגועי טרור כנגד יהודים וישראלים, ובתוכם למשפחת המחבל מוחמד טראירה שביצע את הפיגוע מושא תביעה זו כפי שיפורט להלן. העברות כספים אלו למחבלים בכלל ולמשפחת המחבל מוחמד טראירה בפרט מהוות תמיכה ואשרור בדיעבד לפעולות הנתעבות של המחבלים, כפי שהדבר חוקק בספר החוקים הישראלי, ונפסק מפורשות בבית משפט נכבד זה, לא אחת. גמול זה למשפחת המחבל מוחמד טראירה מיוסד על חקיקת הנתבעת 1, וכן על החלטות ממשלתה, באופן שהיא מכירה באחריותה לפעולות טרור נתעבות אלו, ורואה במבצעהם כשליחיה. לחלופין, ובעת שהביקורת הבינלאומית בגין כספי דמים אלו גוברת, אותם כספים מועברים על ידי הנתבע 2, הארגון לשחרור פלסטין, זאת בהתאם לאותם חוקים, על פי אותו רציונל, ובאותם סכומים ותבחינים.

7. הנתבעים הפעילו ומפעילים עד היום מערכת הסתה משומנת בכל האמצעים העומדים לרשותם, ובכלל זה בכלי התקשורת, בעיתונות הכתובה, במדיה החברתית, במערכות החינוך, וכיו"ב. מערכת הסתה משומנת זו היא שגרמה לפיגועי טרור רבים, ובכללם הפיגוע מושא כתב התביעה.

8. הנתבעים מטפחים מעטפת שלמה של תמיכה ועידוד בפעולות של רצח יהודים, בין אם אלו חיילים או אזרחים, תושבי יהודה ושומרון, או שאר שטחי מדינת ישראל, זאת באמצעות תמיכה במפגעים וברוצחים, קריאת שמות לרחובות, לכיכרות, לקבוצות כדורגל על שם, ועוד. כמו כן בעזרת ביקורים ופגישות של בכירי הנתבעים עם המפגעים ואצלם, וכן באופנים רבים ומגוונים נוספים על אלו.

ג. הרצח

9. ביום 30 ביוני 2016 יצא מביתו מוחמד טראיירה (להלן גם: "המחבל") בן 17 מהכפר בני נעים, כאשר באמתחתו שקית ובה סכין גדולה, בכוונה לרצוח יהודים.
10. בשעה 8:45 בבוקר טיפס המחבל מעל הגדר ההיקפית בשכונת "החרסינה" הממוקמת בקצה הצפוני של קריית ארבע.
11. המחבל צעד כ-150 מ' בין עצים וגפנים השייכים למשפחת אריאל, עד שהגיע לביתה.
12. המחבל נכנס דרך החלון לחדרה של הלל, נעל את דלת החדר, נעמד מעל הלל כשזו ישנה במיטתה, ורצח אותה בדם קר בדקירות סכין רבות בכל פלגי גופה.
13. ביום הפיגוע היתה הלל, המנוחה, נערה בת 13 שזה עתה סיימה כיתה ח'.
14. בעקבות זיהוי חציית הגדר על ידי מערכות המעקב והתצפית של צה"ל, הוקפצה כיתת הכוננות של היישוב למקום. חברי כיתת הכוננות פרצו לבית ואחד מהם חיסל את המחבל ביריות. במהלך הפריצה נפגע אחד מחברי כיתת הכוננות (יהושע גלבוש) מירי דו"צ בין כיתת הכוננות לכוח צה"ל.

ד. אחריות הנתבעים

15. אחריותם של הנתבעים היא אחריות ישירה ו/או אחריות מכוח סעיפים 12 ו/או 14 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], בהיותם משתפים עצמם, ו/או מסייעים, ו/או מייעצים, ו/או מסיתים, ו/או מצווים ו/או מרשים, ומעל לכל, בהיותם מאשררים את מעשה הרצח.

ד.1. תקיפה

16. הנתבעים מנחים ומעודדים, הנחו ועודדו, את המחבלים בכלל ואת המחבל ההרוג מוחמד טראיירה בפרט, לבצע פעולות תקיפה ורצח נגד ישראלים ויהודים. הנתבעים העניקו ומעניקים תמיכה כספית ואידאולוגית למחבלים בכלל ולמחבל מוחמד טראיירה בפרט מראש ובדיעבד לצורך ביצוע פעולות אלימות נגד ישראלים, כולל לקרובי משפחתו של טראיירה שביצעו פיגועים בסמיכות לפני הפיגוע נשוא תביעה זו. אשר על כן, מעשה הרצח של המחבל מוחמד טראיירה נעשה בשיתוף פעולה עם הנתבעים ובסיועם, בעצתם, במצוותם ובאישורם ואישורם של אלה לפי מדיניות שנקבעה מראש ולאורך שנים.
17. המחבל מוחמד טראיירה ביצע את מעשי הדקירה, התקיפה והרצח כשלוחם של הנתבעים, כך ניתן להסיק מהתבטאויות הנתבעים ומפעולותיהם לאורך השנים.

18. המחבל מוחמד טראיירה ביצע את מעשה התקיפה והרצח כשלוחם של הנתבעים, כך ניתן ללמוד מתשלומי הכספים החודשיים, שמשלמים למשפחת המחבל הנתבעים ו/או מי מהם, זאת בהתאם לחוק שחוקקה הנתבעת 1 ולהחלטות הממשלה שלה, וכפי שהוכר כבר בפסיקותיו של בית משפט נכבד זה.

19. לאור כל האמור לעיל מעשה המחבל נעשה בהיתר, באישרור ובהרשאת שולחיו הנתבעים.

2.ד הפרת חובה חקוקה

20. בנוסף, או לחלופין, נושאים הנתבעים באחריות לנזקי התובעים, מאחר שבהתנהגותם המתוארת לעיל הפרו שורה ארוכה של הוראות חוק שעניינן הגנה על אנשים מסוגם של המנוחה ושל התובעים מפני נזק מן הסוג שנגרם להם ע"י מעשה המחבל מוחמד טראיירה.

21. בהתנהגותם המתוארת לעיל, הפרו הנתבעים, בין השאר, את הוראות החוק הקבועות בסעיפים 30, 92, 95, 97, 100, 144ב, 144ד2, 144ו, 300, 304, 327, 339, 380-378, 382, לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואת הוראות החוק הקבועות בסעיפים 24, 26 ובסעיפים 28-31 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016. בעשותם זאת גרמו הנתבעים לנזקי התובעים.

3.ד רשלנות

22. אחריות הנתבעים לנזקי התובעים צומחת, בנוסף או לחילופין, מכך שהתרשלו כלפי התובעים, והפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהם שלא לגרום לתקיפת הזולת ולרציחתו, ושלא להתנהג, אם במעשה אם במחדל, באופן העלול לגרום לתקיפת הזולת או לרציחתו.

23. הנתבעים ידעו או היה עליהם לדעת, עת מימנו, עודדו ותמכו בדרכים שונות, עת הסיתו ללא הרף לביצוע פעולות כאלו, עת סיפקו מימון ואמצעים חומריים אחרים לביצוע פעולות טרור כאמור, כי התנהגותם עלולה לגרום לתקיפת אנשים ולרציחתם. ואכן, בפועל, התנהגות זו של הנתבעים גרמה, בין השאר גם במקרה זה, לתקיפת המנוחה ולרציחתה, ולנזקיהם של התובעים.

24. הנתבעים ידעו, או היה עליהם לדעת, כאשר העבירו ומעבירים עד למועד כתיבת שורות אלה, לכל מחבל ומחבל שרצח יהודים, שסייע ברצח יהודים, שהסיע רוצחי יהודים, שביצע ניסיונות רצח ביהודים, וישב על כך בכלא הישראלי, משכורת חודשית על פי חוק ותקנות המחייבים בשטחיהם, כי מדיניות זו מביאה בלא כל ספק לתקיפת אנשים ולרציחתם. זאת לרבות תשלומים למשפחת המחבל הנתעב מוחמד טראיירה תיכף לאחר מותו בידי כוחות הבטחון הישראליים, ועוד לפני כן למשפחותיהם של מושאי השראתו של המחבל: בן דודו, המחבל יוסף וליד מוצטפא טראיירה, וכן המחבלת מג'ד אלח'צ'יר מן הכפר בני נעים, ששניהם ביצעו פיגועים באזור חברון בחודשים שקדמו לרצח הנתבע של הלל אריאל ז"ל, מושא תביעה זו. ואכן בפועל, מעשים מסוג זה גרמו לתקיפת המנוחה ולרציחתה, ולנזקיהם של התובעים.

25. הנתבעת 1 ידעה, או היה עליה לדעת, כי בהליכתו של נציג בכיר מטעמה, מושל חברון כאמל חמיד, לנחם את משפחת הרוצח בסוכת האבלים לזכרו, וכן בפרסום מודעת אבל על "מותו" של הרוצח, יש כדי לעודד מעשים אלו ולגרום לתקיפתם של חפים מפשע, ולנזקים כנזקיהם של התובעים. כן יש בדברים כדי לאשרר, לכל הפחות בדיעבד, את מעשה הרצח הנורא, והדברים עולים כדי הפרת חובת הזהירות המוטלת עליה לנקוט בכל האמצעים כדי למנוע את תקיפת הזולת או רציחתו, ושלא להתנהג, אם במעשה אם במחדל, באופן העלול לגרום לתקיפת הזולת או לרציחתו.

26. הפיגוע מושא כתב התביעה תוכנו בשטח הנמצא, על פי דין ובפועל, בשליטתה, בחזקתה ובאחריותה הביטחונית של הנתבעת 1, הרשות הפלסטינית. במעשיה ומחדליה המתוארים לעיל, התרשלה הנתבעת 1 כלפי המנוחה והתובעים, והפרה את חובת הזהירות המוטלת עליה לנקוט בכל האמצעים כדי למנוע את תקיפת הזולת או רציחתו, ושלא להתנהג, אם במעשה אם במחדל, באופן העלול לגרום לתקיפת הזולת או לרציחתו.

27. הנתבעים ידעו או היו צריכים לדעת על הפיגוע ולא מנעו אותו, וכן לא עשו כל שביכולתם למנוע.

28. הנתבעים בהתנהגותם ובמעשיהם ו/או במחדליהם, ובראש ובראשונה בשלמם משכורות גבוהות ביותר למשפחת הרוצח, ולמשפחות רוצחים דומים לו, עודדו את הרוצח מוחמד טראיירה לבצע את הפיגוע הנורא של רצח נערה בת 13 במיטתה.

29. הנתבעים בהתנהגותם ובמעשיהם ו/או במחדליהם אפשרו ואישרו לרוצח מוחמד טראיירה לבצע את הטבח מושא התובענה.

ד.3.א. דבר מסוכן

30. הנתבעים היו ממונים ואחראים בלעדיים על דברים מסוכנים, כולל סכינים, אמל"ח וכספים, ואי שמירה עליהם גרמה לנזקם של התובעים.

31. מכאן, כי מעשה הרצח נכנס בגדרו של סעיף 38 לפקודת הנזיקין, ועל הנתבעים הנטל להוכיח כי לא התרשלו במקרה זה.

ד.3.ב. הדבר מדבר בעד עצמו

32. התובעים גם יטענו כי לא היתה להם ידיעה, ו/או לא היתה להם יכולת לדעת את טיבן של הנסיבות שגרמו למעשה הרצח, וכי הנזק שנגרם לתובעים יצא ממקום שלנתבעים היתה שליטה מלאה עליו. הכפר ממנו יצא המרצח הינו כפר המצוי בשליטתה הבלעדית ובאחריותה המלאה של הנתבעת 1. הסכין וכלי הנשק שבהם השתמש הרוצח הגיעו ממקומות שנמצאים בשליטתה של הנתבעת 1. הירצחה של המנוחה מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעים לא נקטו זהירות סבירה משנקטו זהירות סבירה.

33. מכאן, כי מעשה הרצח נכנס בגדרו של סעיף 41 לפקודת הנזיקין, ועל הנתבעים הנטל להוכיח כי לא התרשלו במקרה זה.

34. העולה מכל האמור, כי כל אחד מהנתבעים נושא באחריות ישירה ו/או שילוחית לרצח הנערה הלל יפה אריאל ז"ל ולנזקי התובעים.

ה. תשלום הפיצויים

ה.1. פיצויים נזיקיים

35. כתוצאה ממעשיהם של הנתבעים, כולם יחד ו/או כל אחד מהם לחוד, נגדעו חייה של המנוחה הלל יפה אריאל ז"ל באיבם, על לא עוול בכפה, אך ורק בשל יהדותה. לתובעים נגרמו נזקים כתוצאה ממעשה הרצח בהתאם לראשי הנזק כלהלן.

36. התובעים תובעים את כל נזיקיהם כיורשי המנוחה ו/או כניזוקים ו/או כמטיבי נזק.

37. התובעים זכאים בגין רציחת המנוחה הלל יפה אריאל לפיצוי העולה לסך 20,000,000 ₪
בראשי הנזק הבאים:

א. נזק מיוחד:

א.1. הוצאות מצבה, קבורה ואבל

בסך של 25,000 ₪.

א.2. טיפול רפואי ופרא רפואי בעבר

בסך של 150,000 ₪.

ב. נזק כללי:

ב.1. כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים

בגין מותה האכזרי והנתעב בדקירות סכין מרובות בכל פלגי גופה בעודה במיטתה ובגין קיצור תוחלת חייה בלא עת של הנערה הלל יפה אריאל ז"ל שבשעת הירצחה הייתה אך ילדה בת 13, זכאי עיזבונה לקבל פיצוי בסך 10,000,000 ₪ (עשרה מיליון ₪).

ב.2. הפסדי שכר לעתיד

עזבונה של הלל יפה אריאל ז"ל, התובע מס' 5 זכאי גם לפיצוי בגין הפסדי שכר לעתיד, לרבות בגין אובדן פנסיה וקצבת זקנה.

ב.3. הוצאות טיפול רפואי ופרא רפואי לעתיד

38. **התובעת מס' 1 – רינה אריאל, גריעה מכושר השתכרות לעתיד.**
מאז קרות אירוע הטבח מושא התביעה, סובלת התובעת מס' 1 מקשיים נפשיים ומצוקות משמעותיות. כל אלו פוגעים בצורה ניכרת וממשית בכושר עבודתה ובתפקודה. בגין כל אלו, זכאית התובעת מס' 1 לפיצוי בגין גריעה מכושר השתכרותה לעתיד, בהתאם לשיעור נכותה כפי שיקבע.

39. **התובע מס' 2 – עמיחי אריאל, גריעה מכושר השתכרות לעתיד.**
מאז קרות אירוע הטבח נשוא התביעה, סובל התובע מס' 2 מקשיים נפשיים ומצוקות משמעותיות. כל אלו פוגעים בצורה ניכרת וממשית בכושר עבודתו ובתפקודו. בגין כל אלו, זכאי התובע מס' 2 לפיצוי בגין גריעה מכושר השתכרותו לעתיד, בהתאם לשיעור נכותו כפי שיקבע.

40. **התובעת מס' 3 – שירה רות אריאל, גריעה מכושר השתכרות לעתיד.**
מאז קרות אירוע הטבח נשוא התביעה, סובלת התובעת מס' 3 מקשיים נפשיים ומצוקות משמעותיות. כל אלו פוגעים בצורה ניכרת וממשית בכושר עבודתה העתידי, ובתפקודה. בגין כל אלו, זכאית התובעת מס' 3 לפיצוי בגין גריעה מכושר השתכרותה לעתיד, בהתאם לשיעור נכותה כפי שיקבע.

41. **התובעת מס' 4 – כנה אריאל, גריעה מכושר השתכרות לעתיד.**
מאז קרות אירוע הטבח נשוא התביעה, סובלת התובעת מס' 4 מקשיים נפשיים ומצוקות משמעותיות. כל אלו פוגעים בצורה ניכרת וממשית בכושר עבודתה העתידי, ובתפקודה. בגין כל אלו, זכאית התובעת מס' 4 לפיצוי בגין גריעה מכושר השתכרותה לעתיד, בהתאם לשיעור נכותה כפי שיקבע.

2.ה. פיצויים עונשיים

42. מאחר שהתנהגות הנתבעים הייתה זדונית ומכוונת באופן שאין שני לו, מתבקש כבי בית המשפט לפסוק לתובעים פיצויים עונשיים בשווי **פי ארבעה** מסכום הפיצויים הישירים שנגרמו לתובעים.

43. הפסיקה קובעת, כי על בתי המשפט לבטא את קדושת ערך החיים, והבחינה לשם כך בין הפיצוי הכספי שמבטא את ערך הנזק שנגרם לתובעים, לעומת הפיצוי העונשי שתכליתו ביטוי לסלידת בית המשפט ממעשי הנתבעים. בשנים האחרונות אף התחדדה פסיקה זו באופן ספציפי בנוגע למעשי טרור. במקרה זה בוצע במנוחה הלל יפה אריאל ז"ל, בעת שהיתה ילדה, טבח נורא ואכזרי כמתואר בפרוטרוט בכתב תביעה זה ומעשה נפשע שכל מילה אודותיו רק עלולה לגמדו, ואין מקרה הולם יותר להטלת פיצויים עונשיים כבדים ביותר כמקרה זה. סכום הפיצויים העונשיים לכלל התובעים עומד לפיכך, על סך של **80,000,000 ₪ (שמונים מיליון ₪)**.

ו. אחרית דבר

44. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות בהשלמה ו/או לחילופין, הכל בהתאם לעניין הדברים.
45. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.
46. אשר על כן, מתבקש כב' בית המשפט לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם, כולם ביחד וכל אחד לחוד, לשלם לתובעים את כל הסכומים המפורטים בכתב התביעה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד מועד פירעונם הסופי. כן מתבקש כב' בית המשפט לחייב את הנתבעים לשלם לתובעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

אברהם גז, עו"ד
ב"כ התובעים

אברהם משה סגל, עו"ד
ב"כ התובעים

ניצנה דרשן-לייטנר, עו"ד
ב"כ התובעים

י"ט בסיון התש"ף, 11.6.2020